

Professor Jorge Curé

"Het fenomeen leven wordt geleid door dezelfde krachten die het universum gevormd hebben. Vanaf het begin is het leven afhankelijk geweest van de natuurlijke elektromagnetische omgeving van de Aarde. Tegenwoordig verdwijnt deze natuurlijke omgeving onder een stroom van elektromagnetische velden die er nog nooit eerder zijn geweest."

- Robert O. Becker in Cross Currents, 1990

(Toen we dit artikel en de implicaties ervan bespraken, waren Professor Curé en ik het eens betreffende het soms onvatbare gebruik van de woorden "oorzaak", "genezing" en "behandeling". We kwamen tot de slotsom dat er zeer waarschijnlijk een hiërarchie van oorzaak/gevolg bestaat, waarbij een dergelijke oorzaak, bijvoorbeeld veranderingen van celpolariteit beschreven in het artikel, gezien mag worden als gevolg of als symptoom in een breder vlak. Daarom zou een "behandeling" kunnen resulteren in het verwijderen van een effect dat een ander effect veroorzaakt. "Genezing" lijkt nog steeds op het onvatbare terrein van de Schepper te liggen, en heeft blijkbaar te maken met Hoger Bewustzijn, of het transrationele gezichtspunt van Geest. Hierbij kan de snelle toename van kankercellen gezien worden als symptoom, niet de ziekte zelf. - Asst.Ed.)

(Bevat stof op beroepsniveau)

II Ergomedicine

(Medicijn voor Energie)

Als kanker inderdaad een fenomeen van elektrische aard is, dan kunnen elektrische velden die in het lichaam gebracht zijn door middel van elektroden of op afstand geïnduceerd zijn (niet invallende behandeling), blijken bruikbaar te zijn bij het afremmen van de groei van kankerachtige tumoren of normale genezingsprocessen

versnellen. Het omgekeerde resultaat behoort ook tot de mogelijkheid totdat verder experimenteel onderzoek de corresponderende "gezonde" elektromagnetische vensters heeft vastgesteld (frequentie, omvang, duur, harmonieeler, enz.).

Op dit moment wordt het gebied van Ergomedicine, een afkorting van Energy Medicine, nogal populair. De energie die aan biologische materie wordt geleverd, wordt geassocieerd met elektrische velden, magnetische velden, of elektromagnetische golfvelden (golfstraling). De energie kan ook door geluidsgolven of door hitteoverdracht geleverd worden. Het begrip energie in de 20e eeuw heeft het begrip van kracht bijna geheel vervangen, en is het epistemologisch wondermiddel als we gedetailleerde processen in natuurkunde, scheikunde of Biologie negeren. In ieder geval heeft het begrip energie, hoe belangrijk het ook is, niet het bacillendragende kenmerk van kracht, en daardoor missen we een belangrijk stuk kennis in onze poging de natuur te begrijpen.

In 1988 schrijft Frank S. Barnes in zijn *Handbook of Biological Effects of Electromagnetic Fields* (25), pagina 105, "Het gebruik van elektriciteit om een groot scala ziekten te behandelen dateert minstens 2000 jaar terug. Vroeger werd de elektrische schok verkregen uit elektrisch geladen aaltjes of torpedo's en gebruikt om zaken als jicht en aambeien te behandelen."

Inmiddels weten we dat er eind vorige eeuw in Frankrijk sprake was van de kanker elektrotherapie. Een paar jaar later bevestigde de Amerikaanse chirurg, Frank H. Martin, de Franse elektrobehandeling van kanker en werkte deze verder uit. Daar hij niet op de hoogte was van de gedetailleerde elektrochemische processen die in de biologische stoffen geïnduceerd werden door deze nieuwe benadering om kanker te behandelen, en omdat er nog niet zoveel voorschriften waren op medisch terrein, vielen Martin's publicaties in handen van kwakzalvers en dat vergalde deze nieuwe richting van medisch onderzoek.

Kwakzalvers komen niet alleen in beeld buiten het wetenschappelijke genootschap; ze bestaan ook binnen de wetenschappelijke tempel. Dit is een feit dat we altijd voor

ogen moeten houden. Het andere punt dat we ons moeten realiseren is, dat sommige "verklaringen" van zonderlingen het verdienen om wetenschappelijk geanalyseerd te worden voordat we er dogmatisch gezien vanaf zouden zien.

Het vorige decennium blies Nordenstrom dit gebied van kanker elektrotherapie nieuw leven in op basis van serieuze wetenschappelijke gronden. Ook van bijzonder belang zijn de pagina's 157-170 in het onlangs gepubliceerde boek *Cross Currents* (15) van R.O. Becker. Becker doet melding van andere elektrotherapieën om kanker te behandelen, door elektrische stroom door middel van elektroden in de biologische stof te brengen.

Nikola Tesla is misschien de eerste op het gebied van niet-invallende elektrotherapie door middel van geïnduceerde elektrische velden, om te experimenteren met dit type therapie in 1898. Er wordt aan Tesla's werk gerefereerd in *The Lakhovsky Multiple Wave Oscillator Handbook*, 1988, (26), pagina 120. Tesla's werk werd in het decennium van 1930 gevolgd door Lakhovsky (26) en R.R. Rife (27). In het volgende decennium ontwikkelde de Franse elektroningenieur Priore (28) een soortgelijk elektromagnetisch apparaat om kanker te behandelen. In hun tijd werden deze mensen gezien als "kwakzalvers"; hoe dan ook, de door hun geclaimde biologische effecten veroorzaakt door elektromagnetische velden worden momenteel diepgaand onderzocht door serieuze wetenschappers, die gebruik maken van door natuurkunde en hightech elektronica opgedane 'nieuwe' kennis.

Permanente magnetische velden zijn eeuwenlang gebruikt in de hoop allerlei soorten ziekten te genezen. Zelfs tegenwoordig lezen we op ervaring berustende rapporten over behandeling van kanker met permanente magneten. We missen echter theoretische wetenschappelijke verklaringen van de biochemofysische processen die door permanente magneten in de biologische systemen zijn geïnduceerd.

De meeste van deze rapporten, die elkaar bronnen tegenspreken, beschrijven de bereikte resultaten, maar er wordt geen poging gedaan om verklaarbare theoretische verbanden te leggen tussen het veroorzakende permanente magnetische veld en de biologische effecten.

Het overzicht van de *Biological Effects of Static Magnetic Fields*, door R.B. Frankel, naslagdeel (25), 1988, pagina 169, is speciaal van belang. Hierin lezen we:

"Cultuurcellen van menselijke bronchogene tumoren en van Burkitt lymfomen werden blootgesteld aan DC magnetische velden tot 1.15 T door Chandra en Stefani. Ze melden dat de groeikenmerken niet door de blootstelling werden aangetast. In vivo blootstelling van muizentumoren veroorzaakte geen vertraging van groei van de tumor."

Toch vinden we in 1965, J.M. Barnothy (29), pagina 100, in het blad *Rejection of Transplanted Tumors in Mice*, een posi-tieve afwijzing van tumoren in muizen die onderworpen werden aan een constant veld van 0.3 T gedurende 20 of meer dagen van blootstelling. De kracht van het magnetische veld, de duur van de magnetische behandeling, constante of onderbroken blootstelling (om de eliminatie van giftige stoffen als gevolg van biochemische reacties die door het magnetisch veld geïnduceerd worden, mogelijk te maken) en de grootte van de tumor bij begin van de behandeling, zijn belangrijke parameters die experimentele of, hopelijk, theoretische kwantitatieve determinatie nodig hebben.

R.O. Becker (15), schrijft op pagina 98, inzake minimal-energy technieken met betrekking tot het verband tussen de bewuste geest en het DC bio-electronetwerk van het lichaam: "Bijgevolg moeten de genezingen die resulteren uit deze therapieën de werking van een behoorlijke kracht impliceren die het kwaadaardige proces van streek brengt. Als we de werking van de een of andere mysterieuze, onbekende kracht moeten uitsluiten (wat we volgens mij moeten doen), blijft als enig uitvoerbare mogelijkheid de elektromagnetische kracht over.

Becker heeft gelijk als natuurkundigen het juist hebben. In 1982 voorspelde deze auteur (30) het mogelijke bestaan van een nieuwe elektrodynamische kracht, door analogie ontleend aan de Algemene Theorie van Relativiteit. De eerste experimentele verificatie van deze nieuwe kracht, waarbij gebruik gemaakt werd van een Millikan apparaat, werd gemeld tijdens een vertrouwelijke bijeenkomst in Boston (31), 1987. De gemeten nieuwe kracht, uitgeoefend door tien magnetische schijven, elk van 0.38 T op latex velden, een micrometer in diameter en geladen met 30 elektronen, was ca. 10^{-16} N. Deze grootte is vergelijkbaar met osmotische krachten die dwars door het celmembraan lopen.

In 1989 onderwierp deze auteur (32) een groep muizen met getransplanteerde menselijke tumoren van de alveesklieer aan de werking van 8 permanente, ringvormige magneten, 1.9 mm buitendiameter en 0.6 mm binnendiameter, en 0,23 T. De eenmalige behandeling duurde slechts 30 minuten. Aan het eind van de behandeling waren de tumoren van groep A geaard, die van groep B waren niet-geaard. Een week na de behandeling groeiden de tumoren met een volume kleiner dan 300 kubieke millimeter tussen 88% en 120%, in vergelijking met zichzelf in de controlegroep, terwijl de tumoren van groep A tussen 12% en 47% in vergelijking met zichzelf groeiden. Tumoren van groep B groeiden sneller dan die van de controlegroep. Deze auteur is van mening dat in dit experiment de nieuwe elektrodynamische kracht een lonische versnippering induceerde in de buitenste wand van de kankercellen, die de negatieve residuproducten van sialisch zuur voor enige tijd neutraliseert. Na een periode van een week hervatten alle tumoren van groep A hun groei.

De versnelde groei van tumoren in groep B (niet-geaard) is van klinisch belang wat betreft de blootstelling van kankerpatiënten aan het permanente magnetisch veld van MRI apparaten. Bij naslag (25), pagina 177, lezen we:

"Een rapport van arbeiders die blootgesteld waren aan intense magnetische velden werd behandeld door Beischer die geen tegenstrijdige effecten ontdekte van korte blootstellingen aan velden tot 0.5 T. Epidemiologische bestudering van effecten van magnetische velden in menselijke wezens wordt momenteel behandeld door Budinger et.al. en door het National Radiological Protection Board in Engeland. Tijdschriften die speciaal gaan over potentiële gevaren van blootstelling aan magnetische velden in associatie met NMR imaging, zijn gepubliceerd. Richtlijnen voor tijdelijke blootstelling aan magnetische velden zijn besproken."

De potentiële gevaren lijken alleen geassocieerd te zijn met patiënten die al kanker hebben op het moment dat ze aan het MRI apparaat worden blootgesteld.

Zoals bekend is, is chemotherapie het gebruik van chemische medicijnen in de hoop dat kankercellen in het menselijke lichaam vernietigd worden. Veel van deze medicijnen zijn krachtige oxidatiemiddelen, d.w.z. dat ze sterke acceptoren zijn. Vanuit elektro-oogpunt wordt het elektrodynamische veld gedragen door het medicijn en zijn actieradius wordt gemeten in nanometers of micrometers. Zo voert chemotherapie micro-elektrodynamische velden in de complexe structuur van biomoleculen. Als we vandaag doorgaan de samengevoegde wetenschap van biochemo-natuurkunde te ontwikkelen tot aan het maximum consequenties, zullen we morgen een begrijpelijk beeld krijgen van het fenomeen leven, en we zullen begrijpen dat we ook macro-elektrodynamische velden naast micro-elektrodynamische velden kunnen gebruiken bij de bestudering van biochemische wisselwerkingen in biologische materie.

12. DE ONZICHTBARE ELEKTROMAGNETISCHE PLAAG

Als kanker inderdaad een fenomeen van elektrische aard is, dan kunnen de normale elektrische functies van de cellen worden verstoord door elektromagnetische velden, opgewekt door onze moderne elektronica technologie, en ongezonde biologische gevolgen in menselijke en dierlijke lichamen induceren.

Bovenstaande conclusie is de laatste jaren epidemiologisch bevestigd (34, 35, 36). Het is ironisch dat de prijs die we moeten betalen voor onze vergevorderde superelektromagnetische technologie in onze huizen en in onze banen, ons eigen leven is. De geïnteresseerde lezer en iedere wetenschapper die erbij betrokken is, moet eigenlijk dit onderwerp van elektronvergiftiging in ons leven leren kennen.

De volgende twee boeken worden ten zeerste aanbevolen. We hebben de eerste al genoemd: Cross Currents door Robert O. Becker, een nationale autoriteit op het gebied van de biologische effecten van elektromagnetische velden. Voor de beginneling introduceert dit boek bio-elektronica op een uiterst leerzame manier. Voor de professioneel is dit boek wetenschappelijk geschreven, terwijl het een zeer ter zake doende bibliografie van recente publicaties geeft. De hoofdstukken 8-11 zijn

van bijzonder belang. In hoofdstuk 11: The New Plaques, beschrijft Dr. Becker een mogelijk verband tussen door menselijke hand vervaardigde elektromagnetische velden en het Electromagnetic-Hypersensitivity Syndrome, het Chronic-Fatigue Syndrome, AIDS, Autisme (contactgestoordheid), het Fragile X Syndrome, en het Sudden Infant Death Syndrome (SIDS - wiegendood). Hij beschrijft ook verandering in bestaande ziekten: de ziekte van Alzheimer, van Parkinson, geestesziekten en kanker. Van fundamenteel belang is hoofdstuk 11 van Beckers boek met betrekking tot het trillende magnetische veld in de buurt van Tv-apparaten en computermonitoren, dat opgewekt wordt door de fly-back transformator. Het elektrische veld dat door dit magnetische veld met extreem lage frequentie (ELF-extreme low frequency) in celmembraanoppervlakten geïnduceerd wordt, zou verantwoordelijk kunnen zijn voor het splijten van de elektrische brug tussen de negatieve residuproducten van sialisch zuur met positieve plaatsen van de oligo-saccharide ketting in sial-oglyco-verbindingen. Als dit zo is, dan zal een onmiddellijk exces van negatieve elektrische lading de celmembranen depolariseren en constante proliferatie induceren. Bij naslag (9), pagina 265, lezen we:

"Behandeling van geïsoleerde leverplasma-membranen met *Vibrio Cholerae* neuraminidasen veroorzaakt blijkbaar veranderingen in het membraanstructuur, zoals zichtbaar wordt bij de determinatie van het cirkelvormige dichroïsme (positief katoenef-fect desialylatie) (Reutter e.a., 1978). Hieruit is redelijkerwijze te concluderen dat sialische zuren een stabiliserende invloed hebben op glycoproteïne structuur en je zou kunnen vermoeden dat in het geval van multi-antennarische glycolverbindingen een oligo-saccharide ketting niet in de vochtige omgeving projecteert, maar een brug vormt naar een positief geladen vlakbij gelegen groep."

Het bestaan van Ionische stromen van Ca^{2+} in het binnenste van plantaardige en dierlijke cellen gedurende differentiatie en groei van cellen en weefsels is experimenteel bevestigd. Deze endogene transcellulaire elektrische stromen creëren elektrische velden die werken aan de buitenkant van celmembranen. Waarschijnlijk bewerkt het endogene elektrische veld een scheuring in de bovengenoemde elektrische brug door de negatieve residuproducten van sialisch zuur aan de buitenkant van het celmembraan terstond te verhogen. Een proces als dit zou de afwijzing van spermacellen nadat er een eitje is binnengedrongen, verklaren. In dit

verband is hoofdstuk 12 van Biophysics (33) met name veelbetekenend. Op de pagina's 463 en 464 van dit tijdschrift lezen we:

"In de eitjes van de vissoort *Oryzias latipes* brengt het binnendringen van een spermacel een stroom teweeg die begint op de plek waar het sperma binnenkomt en zich uitspreidt in de vorm van een voortplantingsgolf in het perifere cytoplasma rondom het hele eitje. Deze stroom wordt gevormd door Ca^{2+} ionen waarvan de concentratie in het cytoplasma in vergelijking met de rusttoestand met een factor van 100-1000 verhoogt door Ca^{2+} - opgewekte overdracht van Ca^{2+} uit inwendige voorraden... De natuurlijke elektrische stromen die tot zover bekeken zijn, zijn hoogstwaarschijnlijk niet slechts bijproducten van differentiatie en groei. Daar ze (1) altijd beginnen te stromen voor de morfologische differentiatie, (2) altijd de toekomstige plaats van groei aangeven en (3) hun onderdrukking de groei en differentiatie stopt, blijken deze stromen een essentieel deel van ontwikkeling te zijn. Cel- en weefselgroei zonder endogene elektrische stromen is tot nu toe niet onderzocht..."

Om de mogelijkheid, n1. of ELF velden het splijten van de elektrische brug tussen de residuproducten van sialisch zuur en een positief geladen vlakbij gelegen groep in een oligo-saccharide ketting kunnen induceren, experimenteel te kunnen testen, moeten we elektroforetisch onderzoeken of de mobiliteit van de cellen onmiddellijk na blootstelling aan ELF elektromagnetische velden, wordt verhoogd. Volgens de gedachte die we hier schriftelijk hebben geuit kunnen we concluderen dat Dr. Beckers waarschijnlijke verband tussen elektromagnetische velden en verschillende ziekten in theoretisch-wetenschappelijke termen uitgelegd kan worden die duidelijk experimentele bevestiging behoeven. Deze onzichtbare elektromagnetische plaag vereist de onmiddellijke aandacht van de bevoegde autoriteiten en onafhankelijke wetenschappers.

Het tweede boek dat we aanbevelen is *Currents of Death* (37), door Paul Brodeur, in 1989 gepubliceerd. Dit boek behandelt de interferentie van gevestigd belang bij de acceptatie van biologische gevolgen die door elektromagnetische velden in onze straten, huizen en in ons werk geïnduceerd worden.

13. LAATSTE GEDACHTEN (VRAGEN)

Als kanker inderdaad een fenomeen van elektrische aard is, dan is het mogelijk dat andere degeneratieve en besmettelijke ziekten veroorzaakt kunnen worden door elektrische onbalans op cellulair niveau.

De behandeling van veel ziektes zal afhangen van de kennis op elektrisch gebied die we hebben op cellulair niveau. Deze kennis stelt ons in staat de ziekte tijdelijk onder controle te houden, totdat genetische techniek de specifieke reeks van aminozuren in de corresponderende chromosomen zal veranderen. Als een groep cellen buitensporige transmembrane proteïnen produceert, dan is het logisch te verwachten dat meer sacchariden aan deze proteïnen gebonden zullen worden, en dientengevolge worden meer residuproducten van sialisch zuur aan deze sacchariden gebonden. Eventueel zal die groep cellen zich tot kanker ontwikkelen als gevolg van depolarisatie van het corresponderende transmembranen potentiaal. Is dit de erfelijke aanleg voor de ontwikkeling van kanker? Als dit zo is, dan zijn we dicht bij een genetische oorzaak die veranderd zou moeten worden door opnieuw gecombineerde DNA technieken. Diabetes lijkt veroorzaakt te worden door een tekort aan sialisch zuur bij patiënten die niet insulineafhankelijk zijn. Dit tekort aan sialisch zuur vertegenwoordigt het gebrek aan insulineontvangers aan de buitenkant van cellen. Deze vragen vereisen fundamenteel experimenteel onderzoek.

Het is bekend dat in het serum van jichtpatiënten enigszins hoge gehalten van sialoglyco-verbindingen voorkomen. In een laboratorium is ontdekt dat een zelfstimulerende groeifactor jichtpijn blijkt tegen te gaan, terwijl een snelle toename van synoviale cellen gestaag kraakbeen van gewrichten en meniscus vernietigt. Is jicht een soort goedaardige kanker? De laatste jaren zijn trillende magnetische velden gebruikt om jichtpatiënten te behandelen. Is jicht een fenomeen van elektrische aard? Om deze vragen te beantwoorden, is meer theoretisch en experimenteel werk nodig op dit gebied. Virusinfecties eisen een complete elektro-karakterisatie van het capsid van virussen. De aanwezigheid van sacchariden op het omhulsel van virussen verklaart het feit dat sialisch zuur in bepaalde virussen is gevonden. Sialide is ook in andere virussen ontdekt. We moeten deze belangrijke elektrische factoren die verbonden zijn aan residuproducten van sialisch zuur en

sialide bij virusaanval van cellen goed onderzoeken.

Als HIV in staat is T-cellen binnen te dringen, die rijk zijn aan negatieve residuproducten van sialische zuur, dan - is het HIV omhulsel bedekt met sialide? Net Epstein-Barr virus (EBV) is verwant met Burkitt's lymphoma, een kwaadaardig B-type lymfcellen. Is het EBV omhulsel bedekt met sialide? Blijkbaar is meer basisonderzoek op elektrisch gebied nodig m.b.t. virussen. In deze elektrische lijn van denken zouden we ons een elektronische deactivatie van HIV's d.m.v. een kleine elektrische stroom in de bloedstroom kunnen voorstellen. Dit is een theoretische conclusie. Hebben we wat experimenteel bewijs dat deze speculatie bekrachtigt? Gelukkig wel. In *Science News*, 30 maart, 1991, lezen we:

"William D. Lyman en zijn collega's ontdekten dat blootstelling aan 50 tot 100 microampère elektriciteit - vergelijkbaar met dat wat een pacemaker produceert - de besmettelijkheid van het Aids virus (HIV) met 50 tot 95% vermindert ... Deze ontdekking zou aanleiding kunnen zijn tot het testen van ingebrachte elektrische apparaatjes of dialyseachtige bloed-behandelingen bij met HIV geïnfekteerde patiënten."

Deze experimentele verificatie van onze bewering dat ziekten fenomenen van elektrische aard zijn, kan uitgebreid worden tot virale elektrotherapie van patiënten met BV, griepvirussen, of welk ander virus ook met neuraminide in het capsid. Vroeger of later zal de medische gemeenschap bezwijken aan het overstelpende theoretische en experimentele bewijs dat elke ziekte een fenomeen van elektrische aard is.

Ongetwijfeld komen veel virusinfecties het lichaam binnen van buitenaf. Zijn deze de belangrijkste bronnen van virusinfecties? Een virus is gedefinieerd als een segment van een gen. Aan de andere kant, als cellen sterven, breken de chromosomen af tot genen, en genen breken af tot kleine segmenten die zich verspreiden in het extracellulaire vocht en uiteindelijk in de bloedbaan. Is een virus geen segment van een gen? Misschien is de belangrijkste bron van virussen in het menselijk lichaam

het menselijk lichaam zelf. Misschien kan de levensspanne van menselijke wezens verlengd worden als het ons lukt om ons eigen genetisch afval elektronisch te verwijderen uit de bloedbaan. Deze speculaties vereisen experimenteel onderzoek om ze te verwerpen of om ze te accepteren.

Ten slotte moeten we niet vergeten dat een surplus van negatieve lading naar de buitenkant van membraancellen gebracht kan worden door zuurvormende groepen die verbonden zijn met ribonucleïne zuren (RNA). Het is bekend dat niet geïsoleerde RNA moleculen bestaan in planten. In *Molecular Biology of the Cell* (38), pag. 239, lezen we:

"Misschien leken de voorlopers van RNA virussen op de viroiden die in sommige plantencellen gevonden werden; deze kleine RNA circels - slechts 300 tot 400 nucleotiden groot - warden geheel gekopieerd door plantecelenzymen omdat ze geen enkele genetische proteïnecode bepalen. Omdat ze geen capsid hebben, bestaan viroiden slechts als kale RNA moleculen en gaan alleen dan van plant naar plant als zowel donor- als ontvangende cellen worden vernietigd (Het is het capsid dat, in andere virussen, toegang tot intacte cellen mogelijk maakt.)"

Wat is de bron van zuurvormende groepen die verbonden zijn met ribonucleïne zuren? De bron moet ons eigen lichaam zijn. Als dit het geval is, dan had Szent-Gyorgyi gelijk toen hij zei dat, als we maar lang genoeg leefden, we allemaal aan kanker zouden sterven.

14. CONCLUSIE

Is kanker een fenomeen van elektrische aard?

In de periode van 1986-89 verschenen bijna 300 publicaties betreffende experimentele en klinische essays in de Medline Data Bank, en toonden de toepassing van elektromagnetische velden op het gebied van kanker en jichtonderzoek. Misschien hebben we binnenkort een duidelijk beschreven genadige behandeling van kankercellen tot onze beschikking, omdat een kankercel een cel is met serieuze elektrische moeilijkheden die geholpen moet worden en niet vernietigd. Dat zijn de concepten van Albert Szent-Gyorgyi, die in 1976 in zijn fascinerend boekje *Electronic Biology* schreef:

"Deze verhoudingen openen de weg naar een nieuwe filosofie van therapie en voorkomen. Totnogtoe werd kanker gezien als een vijandige indringer die vernietigd moet worden. We kunnen er ook naar kijken als een cel in moeilijkheden, die hulp nodig heeft om weer normaal te functioneren."

Dat kanker een fenomeen van elektrische aard is, kan niet langer worden gezien als een verklaring die slechts op een theoretische manier benaderd moet worden. We hebben genoeg experimenteel en klinisch bewijs verzameld om te concluderen dat kanker inderdaad een fenomeen van elektrische aard is. We hadden dezelfde conclusie lang geleden kunnen trekken, toen scheikunde en natuurkunde samensmolten tot een tak van wetenschap teneinde de elektrodynamica van moleculaire- en atoomstructuren te bestuderen, want dat zijn de basisstructuren die biologische stof samenstellen.

DANKBETUIGINGEN

De auteur betuigt grote dankbaarheid aan Dr. Jesus Lopez, een kwantumscheikundige, voor zijn ophelderende gesprekken inzake kwantumchemie en betreurt ten zeerste zijn voortijdige vertrek veroorzaakt door een kankertumor in de hersenen. Erkenning wordt geuit aan het adres van Dr. Leon Cuervo, bioloog, voor lange gesprekken op zijn terrein van transmembrane en handelingsmogelijkheden. Deze discussies hadden plaats op de Florida International University, Miami, Florida. Dank ook aan Dr. Josephine Hurst, biologe, en Dr. Barry Avner, farmacoloog, van Fort Lauderdale, Florida. Ook dank aan Dr. Sophia Kakari, biochemicus, en Dr. S.D. Kottaridis, viroloog, van het Hellenic Anticancer Institute, Athene, Griekenland. Grote dank ook aan Mrs. Jeanne Rindge, presidente van The Human Dimensions Institute, Noord Carolina, samen met Dr. Bart Flick, M.V., Clayton, Georgia, en Dr. Peter Guy Manners, MoD., Ph.D., van Bretforton Hall Clinic, U.K. die deze auteur voorstelde dit artikel to schrijven. Eveneens dank aan Mr. Harry Eichler voor zijn hulp, en aan Mrs. Jonnie M. Curé voor haar constante morele ondersteuning.